

Balla Zsófia / EMLÉKÜNNEPÉLY

*Ki venné le gyászodat
ki hajolna le érted
Ki veheti el gyászodat
Ki szólhat illő szavakat
kellőeket hogy előmoljon
szemedből az alkony*

*Kinek van joga szólni
ki beszélhet vonítva érted
ilyenkor is
elverheti a gyászodat
elütheti visítva köpve
öklét rázza a szónok*

*A kórus ne zendítsen indulóra
ég a városka Es brennt
Ég olthatatlanul induló ez
Ne mondd senkinek, hogy végső
útra mész ki venné
el a gyászod ez itt gyászakol*

*

*Emlékezz bezárt szobában
üres piactéren egy fúvel benőtt
sír előtt vígy két kavicsot
gyertya lángját szél oltja ki
hajad mögött imádkozz értük
énekedet fújd el magad
vonszold a sárcomót cipődön*

*kigördül szemedből a sín
zakatolsz a földrész félfelén
megindulsz a füstölgő kémény
feltertott ujjá felé*

Megszámláltattál

*tömjént mirrhát ne hagy
a gyászod gyertyapuha tócsában ázni
Fogózz az ajtófélfába
Fogózz picit törött anyádba
fújj szürke szétsírt hajába
ó ne hagy megdögösíteni gyászod
ne indulókat ne a marsot
ne a vonító számonkérést
ne a bosszút ne a pallost*

*

*a hamvakat ne érintsd
te magad
telisteli vagy alvadt viasszal
parázzló hússzín hamu vagy
Ne engedd hogy pénzdarabokkal
fedjék be szemed szájadat
ne aludj gyászoló fák alatt
ne fogadd el a szavakat amelyek
nem Istenről szólnak*

*Ó Uram add hogy ne vegyék
tőlem pirosló gyászomat
forgunk egy síremlék körül
Engedd hogy csöndben meghajoljak
ne lássa senki Élnek ők*

És eloldhatják gyászodat